

تاریخ جراحی

ایالات متحده

برگرفته از کتاب تاریخ مصور جراحی

دکتر مصطفی جابرانصاری*

جان سینگ دورسی (1783 – 1818 میلادی، John Syng Dorsey) برادرزاده فیلیپ سینگ دورسی بوده و نزد عمومی خود به کارآموزی پرداخت. همزمان با اشتغال در مطب عمومی خویش در کلاس‌های دانشگاه پنسیلوانیا نیز شرکت کرده و مدرک پزشکی خود را در سال میلادی 1802 از دانشگاه پنسیلوانیا دریافت نمود. در سال 1803 میلادی جهت ادامه تحصیلات عازم لندن و پاریس گردید. پس از بازگشت به ایالات متحده در فیلادلفیا به طبابت پرداخت و در سال 1807 میلادی به عنوان استاد کرسی جراحی در محل تحصیل سابق خود برگزیده شد. مدت کوتاهی پس از آن به عنوان جراح بیمارستان پنسیلوانیا انتخاب گردید.

فیزیک که صاحب کرسی جراحی بود هرگز نویسنده توانمندی نبود، لذا از دورسی درخواست نمود که خطابه‌ها و مطالب درسی وی را به صورت کتاب درسی جراحی تألیف نماید و در پاسخ به این تقاضا دورسی مجموعه دو جلدی Elements of Surgery را که نخستین رساله سیستماتیک درباره جراحی در ایالات متحده بود، در سال 1813 میلادی تألیف نمود. در همان سال دورسی به عنوان استاد کرسی مواد دارویی (Materia Medica) دانشگاه انتخاب شد و در سال 1818 میلادی پس از کاسپار ویستار (1761 – 1818 میلادی، Caspar Wistar) به کرسی استادی آناتومی رسید. در سال 1812 میلادی وی اولین لیگاتور موفق شریان ایلیاک خارجی در آمریکا را گزارش نمود موفقیت دورسی کوتاه مدت بود و چند روز پس از ارائه اولین سخنرانی خود درباره آناتومی در اثر ابتلا به تیفوس درگذشت.

نویسنده پاسخگو: دکتر مصطفی جابرانصاری

تلفن: 7-88505595

E-mail: ansari_17@yahoo.com
doi: [10.22034/ij.s.2025.738116](https://doi.org/10.22034/ij.s.2025.738116)

* متخصص جراحی عمومی و اطفال، بیمارستان مهراد

تصویر 1- جان سینک دورسی برادرزاده فیلیپ سینک فیزیک که در سنین جوانی به شاگردی در نزد عموی خود پرداخت. از آنجا که فیزیک جراحی خلاق نوآور و مبتکر بود ولی خود را در نویسندگی توانمند نمی‌شناخت، مسئولیت تالیف و نگارش دستاوردهای اصیل (اورجینال) و مدد وی بر دوش برادرزاده‌اش قرار گرفت (مجموعه تاریخی کالج پزشکان فیلادلفیا).

جرج هیوارد (George Hayward، 1791 میلادی - 1863) در دانشگاه پنسیلوانیا به تحصیل پزشکی پرداخته و در سال 1812 میلادی از آن دانشگاه فارغ التحصیل گردید. پس از فراغت از تحصیل مدتی را در خارج از کشور و نزد استلی کوپر به فعالیت پرداخته و به بوستون (Boston) بازگشت. پس از بازگشت به ایالات متحده همراه با جان کالینز وارن دانشکده پزشکی خصوصی

تأسیس نمود. وی نخستین جراح آمریکایی بود که اعمال جراحی را با بیهوشی اتر انجام داده و در هفتم نوامبر 1846 میلادی مبادرت به آمپوتاسیون ران نمود. مهمترین اثر منتشر شده از وی کتابی بود با عنوان *Surgical Reports and Miscellaneous Papers* (1855 میلادی). مهمترین مقاله منتشر شده از وی در گاهنامه‌ها و مجلات نیز گزارش عمل جراحی موفقیت‌آمیز درمان فیستول وزیکوواژینال (1839 میلادی) بود.

جرج بوشه (1836 – 1793 میلادی، George Bushe) در ایرلند به دنیا آمده و تحصیلات پزشکی و جراحی خود را در اروپا به پایان رسانده و در سال 1828 میلادی در مقام استاد کرسی آناتومی کالج پزشکی راتجرز (Rutgers Medical College) به آمریکا دعوت شد. وی عموماً به عنوان جراح شناخته شده و تقریباً به مدت سه سال روزانه در کلینیک خود به تدریس جراحی پرداخت. اثر گذارترین کتاب تألیفی بوشه، کتابی بود با عنوان *A Treatise on the Malformations, Injuries and Diseases of the Rectum and Anus* (1837 میلادی) که نخستین کتاب در ایالات متحده بود که منحصرأ به جراحی کولون و رکتوم می‌پرداخت. بوشه بلافاصله پس از به پایان رساندن تألیف کتاب فوق و پیش از به چاپ رسیدن آن به علت ابتلا به بیماری سل (توبرکلوزیس) درگذشت.

جرج فریک (1870 – 1793 میلادی، George Frick) در سال 1815 میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ التحصیل شده و سپس به مدت چندین سال در وین تحت نظر جرج بیر (1821 – 1763 میلادی، George Bear) به تکمیل تحصیلات خود پرداخت. فریک بعدها به بالتیمور بازگشت و در درمانگاه و بیمارستان عمومی بالتیمور به عنوان جراح بیماری‌های چشم به فعالیت پرداخت. وی مولف نخستین کتاب چشم پزشکی آمریکا با عنوان *A Treatise on the Disease of the Eye* (1823 میلادی) بود. فریک در سال 1840 میلادی طبابت را کنار گذاشته و بقیه عمر خود را در اروپا گذراند.

جی کرنی راجرز (1851 – 1793 میلادی، J. Kearny Rotgers) تحت نظر پست (Post) تحصیل نموده و در سال 1816 میلادی از کالج پزشکان و جراحان شهر نیویورک فارغ التحصیل گردید. مدتی را در اروپا سپری نموده و در بازگشت به آمریکا به مقام جراح بیمارستان نیویورک برگزیده شد. مهمترین مقاله منتشر شده از وی گزارش اولین مورد درمان موفقیت‌آمیز شکستگی جوش نخورده استخوان باز (هومروس، Humerus) با استفاده از مفتول سیمی (Wiring) بود که در نشریات آمریکا به چاپ رسید (1827 میلادی).

جان ره آ بارتون (1871 – 1794 میلادی، John Rhea Barton) در سال 1818 میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ التحصیل شد و پس از مدت کوتاهی به مقام جراح بیمارستان پنسیلوانیا رسید. وی بیشتر به عنوان مبدع و پدید آورنده استئوتومی برای انکیلوز مفاصل شناخته می‌شود (1826 میلادی). نام بارتون با نوعی بانداژ به شکل عدد هشت انگلیسی (8) که در شکستگی‌های استخوان فک تحتانی مورد استفاده قرار می‌گیرد، نوعی فورسپس مامایی که دارای یک تیغه دارای انحنای ثابت و تیغه قدامی بلند بوده و در مواقعی که سر جنین در موقعیت عرضی و بالا قرار گرفته، بکار می‌رود و شکستگی انتهای مفصلی و تحتانی استخوان رادیوس همراه است.

آلدن مارچ (1869 – 1795 میلادی، Alden March) در سال 1818 میلادی در کلاس‌های دروس آناتومی و جراحی دانشکده پزشکی بوستون شرکت نموده و مدرک دکترای پزشکی خود را در سال 1820 میلادی اخذ نمود. در سال 1834 میلادی دانشکده پزشکی غیر انتفاعی در آلبانی (Albany) نیویورک را تأسیس نموده و 5 سال بعد وی مدیر و سازمان دهنده اصلی کالج پزشکی آلبانی بود که بعدها در کالج اتحادیه (Union College) ادغام شد. مارچ تا پایان عمر خود صاحب کرسی استادی جراحی این مرکز بود. در سال 1864 میلادی ریاست انجمن پزشکی آمریکا (AMA) را به عهده داشت. وی هیچ اثر مکتوب عمده‌ای از خود برجای نگذاشت ولی تعدادی مقاله و گزارش در گاهنامه‌ها و نشریه‌ها به چاپ رساند که اسپلینتی (Splint) برای بیماری‌های مفصل ران (1853 میلادی) و ابداع فورسپسی که در ترمیم کام شکری مورد استفاده قرار می‌گیرد (1855 میلادی) از آن جمله‌اند.

تصویر ۲- کیت جراحی جان متایوئر که به خاطر استفاده از سوچورهای فلزی (متالیک) در ترمیم موفقیت آمیز پارگی پرینه و سپتوم رکتو واژینال برای نخستین بار در آمریکا در سال ۱۸۳۳ در یادها مانده است. بخیه‌های فلزی (متالیک) از مجموعه ابزار و آلات جراحی متایوئر در گوشه چپ و پایین عکس دیده می‌شوند. دسته‌های عاجی تجهیزات متایوئر اگر چه در ظاهر زیبا به نظر می‌رسند، ولی قابل استریل کردن نیستند و وجود آنها موید این است که این مجموعه ابزار و آلات به دوران پیش از پذیرش اصول گند زدای (آنتی سپسیس) تعلق دارند. اصول آنتی سپسیس تا اواخر دهه ۱۸۸۰ در آمریکا مورد پذیرش گسترده‌ای قرار نگرفت (موزه موتر، کالج پزشکان فیلادلفیا).

جان متا اوئر (۱۸۷۵ - ۱۷۸۷ میلادی، John Methauer) مدرک دکترای پزشکی خود را در سال ۱۸۰۹ میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا اخذ نموده و مدت کوتاهی پس از آن به ایالت زادگاه خود ویرجینیا بازگشت و قسمت اعظم زندگی حرفه‌ای خود را در آنجا سپری نمود. از سال ۱۸۳۵ میلادی تا ۱۸۳۶ میلادی به مدت یک سال استاد جراحی کالج پزشکی واشنگتن در بالتیمور بود. در سال ۱۸۳۷ میلادی موسسه پزشکی شخصی خود را افتتاح نمود که چند سال بعد بخشی از کالج راندولف - ماکون (Randolph - Macon) گردید. وی که جراح برجسته‌ای از نظر بالینی بود نخستین مورد ترمیم موفقیت آمیز پرینه آسیب دیده و سپتوم رکتوواژینال) را در سال ۱۸۳۳ میلادی در آمریکا گزارش نمود از آنجا که وی استفاده از سوچورهای فلزی (متالیک) را در چنین اعمالی توصیه می‌کرد. موفقیت وی در ترمیم پرینه اهمیتی فوق العاده یافت. وی در طی دهه‌های ۱۸۴۰ میلادی و ۱۸۵۰ میلادی گزارشات متعدد دیگری نیز پس از ارائه گزارش اولیه خود منتشر نمود.

تصویر 3- جرج مک کله لان (مجموعه شخصی مولف)

جرج مک کله لان (George Mc Clellan، 1796 میلادی - 1847) تحت نظارت جان سینگ دورسی به تحصیل پرداخته و مدرک دکترای پزشکی خود را از دانشگاه پنسیلوانیا در سال 1819 میلادی اخذ نمود. مک کله لان در فیلادلفیا اقامت نموده و در تأسیس کالج پزشکی جفرسون همکاری نمود و از سال 1826 میلادی تا سال 1838 میلادی در مقام استاد جراحی آن مرکز خدمت نمود. پس از درگذشت مک کله لان، فرزندش جان (1823 - 1874 میلادی) خلاصه دروس، یادداشت‌ها و سایر آثار باقی

مانده از پدر خویش را در کتابی با عنوان *Principles and Practice of Surgery* (1848 میلادی) منتشر نمود که حاوی توصیفی عالی از شوک (Shock) بود.

آلبان گلداسمیت (1876 - 1795 میلادی، *Alban Goldsmith*) شخصیتی جالب در تاریخ جراحی آمریکا است. وی به واسطه قانونی که در سال 1839 میلادی در ایالت نیویورک به تصویب رسید نام خود را از اسمیت (Smith) به گلد اسمیت تغییر داد. وی هرگز به صورت رسمی مدرک پزشکی اخذ نکرد ولی نزد افرائیم مک دول و جراحی فیلادلفیایی به نام ژوزف پاریش (1840 - 1779 میلادی، *Joseph Parrish*) به کارآموزی پرداخت. به علت سابقه دیرین همکاری گلداسمیت با مک دول تصور می‌شود که گلداسمیت نیز در جریان انجام نخستین اوبیوتومی در سال 1809 میلادی حضور داشته است. در سال 1833 میلادی گلد اسمیت به مقام استاد جراحی کالج پزشکی اوهایو (Ohio) برگزیده شد، ولی چهار سال بعد به علت شخصیت تندخو و آتشین مزاج‌اش قرار داد وی تجدید نشد. دیری نگذشت که هیئت امنای کالج پزشکان و جراحان نیویورک کرسی جراحی کالج را به گلداسمیت پیشنهاد نمودند. حرفه دانشگاهی و آکادمیک گلداسمیت در نیویورک نیز چندان دوام نیاورد و تنها پس از دو سال از سمت خود کناره‌گیری نموده و باقی عمر خود را صرف طبابت در حوزه خصوصی نمود. مهمترین اثر مکتوب وی کتابی است با عنوان "بیماری‌های دستگاه اداری - تناسلی" (1857 میلادی) (*Diseases of the Genitourinary Organs*).

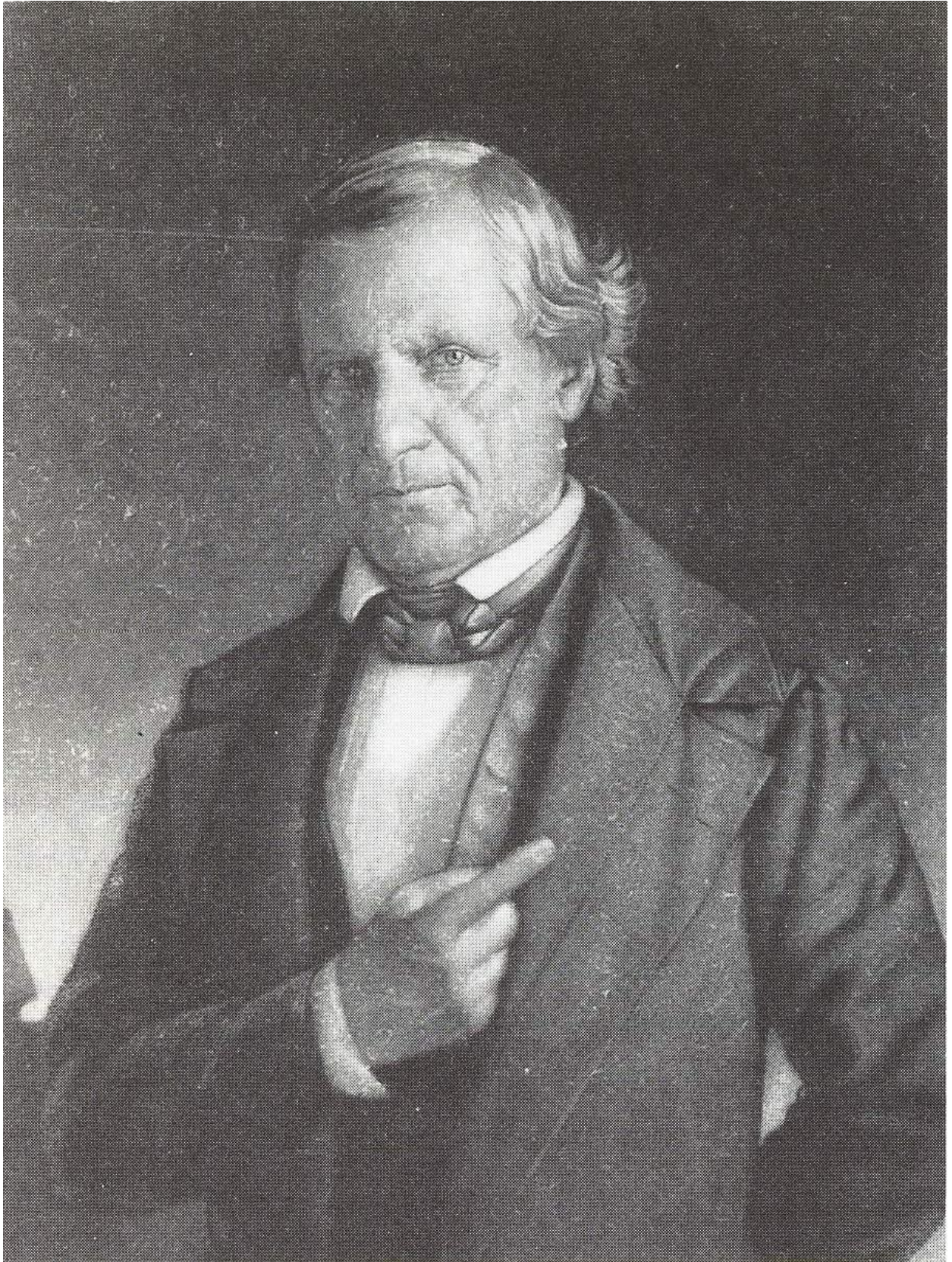
ناتان راینو اسمیت (1877 - 1797 میلادی، *Nathan RynoSmith*) تحت راهنمایی و سرپرستی پدر خویش ناتان اسمیت تحصیل نموده و در سال 1823 میلادی مدرک دکترای پزشکی خود را از دانشگاه ییل (Yale) دریافت نمود. اسمیت در برلینگتون (Burlington) ورمونت شروع به فعالیت نموده و با کمک و یاری پدر خویش دانشکده پزشکی دانشگاه ورمونت را بنیاد نهاد (میلادی 1825). وی نخستین استاد آناتومی و جراحی آن مرکز بود ولی پس از مدت کوتاهی از وی برای پذیرش کرسی آناتومی کالج پزشکی جفرسون دعوت بعمل آمد. در سال 1827 میلادی اسمیت به مقام استادی جراحی در دانشگاه مریلند (Maryland) رسید. به غیر از یک دوره کوتاهی که اسمیت در دانشگاه ترانسیلوانیا (Transylvania University) سپری نمود، برای مدت چهل سال در بالتیمور اقامت داشت. آناتومی جراحی شراین (*Surgical Anatomy of the Arteries*) (میلادی 1830) و درمان شکستگی‌های اندام تحتانی با استفاده از ابزار آلات (دستگاه) معلق قدامی (1867 میلادی) (*Treatment of Fractures of the Lower Extremity by the use of the Anterior Suspensory Apparatus*) از تألیفات اسمیت می‌باشند. گزارش اولین تیروئیدکتومی انجام شده در آمریکا (1835 میلادی) و ابداع اسپلینت معلق یا قدامی جهت استفاده در شکستگی‌های اندام تحتانی (1860 میلادی) نیز از مهمترین موارد گزارش شده توسط اسمیت می‌باشند.

جان آتلی (1885 - 1799 میلادی، *John Atlee*) اهل لنکستر (Lancaster) پنسیلوانیا بوده و در سال 1820 میلادی از دانشگاه پنسیلوانیا فارغ التحصیل شد. تمام زندگی شخصی و حرفه‌ای وی به طبابت خصوصی در شهر زادگاهش سپری شده و در آنجا از اعضای گروه آموزشی آناتومی و فیزیولوژی کالج فرانکلین و مارشال بود. در سال 1843 میلادی گزارش آتلی از انجام موفقیت‌آمیز عمل اوبیوتومی بصورت گسترده‌ای مورد توجه قرار گرفته و موجب احیای این عمل جراحی در آمریکا گردید. در طی سال بعد وی مبادرت به انجام نخستین مورد اووفورکتومی دو طرفه نمود (*Bilateral Oophorectomy*).

هومر بستویک (1862 میلادی *Homer Bostwick*) جراح کمتر شناخته شده نیویورکی که ممکن است نخستین جراح متخصص اورولوژی در آمریکا بوده باشد، وی در شهر نیویورک فعالیت نموده و آثار زیر را تألیف نمود:

A Treatise on the Nature and Treatment of Seminal Diseases, Impotency, and other Kinderd Affections (1847 میلادی)

A Complete Practical work on the Nature and Treatment of Venereal Diseases, and other Affections of the Genito-Urinary Organs of the Male and Female. (1843 میلادی)

تصویر 4- ویلیام گیسون (از مجموعه شخصی مولف)

ویلیام گیbson (1868 - 1788 میلادی) در ادینبورگ تحصیل نموده و مدرک دکترای خود را در سال 1809 میلادی از دانشگاه ادینبورگ دریافت نمود. پس از بازگشت به ایالات متحده به استادی کرسی جراحی دانشگاه مریلند (Maryland) رسید. پس از بازنشستگی فیزیک، گیbson در دانشگاه پنسیلوانیا جایگزین وی شده و تا زمان بازنشستگی خویش در سال 1855 میلادی در آن سمت باقی ماند. در سال 1824 میلادی، گیbson مجموعه دو جلدی *Institutes and Practice of Surgery* را تألیف نمود که دومین کتاب درسی سیستماتیک درباره جراحی در ایالات متحده بود. مبادرت به لیگاتور نمودن شریان ایلپاک مشترک برای اولین بار در آمریکا (1820 میلادی) و گزارش اولین مورد دو عمل سزارین متولی بصورت موفقیت آمیز در یک خانم (1838 - و 1835 میلادی) از دستاوردهای وی در حوزه جراحی بودند. وی همچنین اقدام به نگارش سفرنامه‌ای جذاب و پرفروش با عنوان *Rambles in Europe in 1839* نمود که شرح حال مختصری از جراحان برجسته اروپا نیز ضمیمه آن بود (1841 میلادی).

References:

1. The Illustrated History of Surgery: Haeger, Knut – Books.

Language: English. Publisher: Canadian Medical Assn. Publication date: January 1, 1998